

OVERWEGING	MET HUID EN HAAR
DATUM	8 september 2019
VOORGANGER	Anneke Grunder o.p.
EERSTE LEZING	Wijsheid 9 , 13 – 18b
EVANGELIE	Lucas 14, 25 - 33

Overweging

Beste mensen, dat geloof je toch niet? Dat Jezus mensen oproept met ouders, ja zelfs met je partner en je kinderen te breken om hem kunnen volgen. Dat botst toch met het gebod van de liefdevolle zorg die Jezus juist in alles wat hij zegt en doet op nummer 1 zet. Wat bedoelt hij toch?

Het was voor mij een kleine worsteling om deze woorden te begrijpen. Laat mij u meenemen in mijn zoektocht.

We beginnen met een terugblik op de teksten die aan de onze vooraf gaan. Daarin is steeds sprake van een maaltijd waar Jezus te gast is.. In die tijd was de heer des huizes er de baas, en zijn eerste taak was de belangen van zijn huis, zijn mensen te dienen. In alle tafelgesprekken probeert Jezus

in die gerichtheid op eigen huis en kring de aandacht te vestigen op de kwetsbaren onder hen en op hen in die gemeenschap die het spoor bijster zijn. In het laatste deel nodigt hij in een parabel mensen uit gast te zijn aan het feestmaal waar God de Heer des huizes is, bij het feest van het verbond van de Eeuwige met zijn mensen. En velen blijken er niet voor open te staan, druk doende met alle materiële en financiële zaken. Hun eigen zaken gaan voor. Het is zo herkenbaar: de zorg om je hypotheek, alle taken op je werk die je opeten, de studiepunten die jij of je kinderen moeten halen, de zorg om je gezin, je ouders. Wie raakt er soms niet in verstrikt...

Toch volgen veel mensen Jezus. Wij ook. En velen van harte. En dan klinken die woorden: 'Wie mij volgt, maar niet breekt met zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja zelfs met zijn eigen leven, kan niet mijn leerling zijn'.

De vertaling 'wie niet breekt' is wat twijfelachtig. In het Grieks staat er een woord dat allerlei sterktes kan hebben: Hier kun je het ook vertalen met 'bewust op de tweede plaats zetten' of, zoals het in het Papiamento wordt gezegd: distanciar, afstand nemen, zo je blik verruimen, verder kijken dan de eigen kring.

Oprechte liefde en zorg voor onze naasten mogen en moeten er zijn, En ook aandacht voor onszelf kan niet ontbreken. Anders lopen we vast. Maar Jezus vraagt van ons wel Gods Rijk niet ondergeschikt te maken aan persoonlijke of gezinsbelangen, - eigen ik en eigen kring eerst - . Hij vraagt van ons dat wij onze liefde inzetten voor een wereld van goedheid voor allen en onze naasten daarin meenemen. Hij hoopt dat we ons met allen die ons lief zijn, met alles wat ons dierbaar is met huid en haar dus, verbinden aan die weg!

Jezus zegt dat niet vanuit moralisme, omdat dat zou horen, maar vanuit het vertrouwen dat zo de hemel op aarde een stapje dichterbij komt, ook voor onszelf.. Veel mensen – niet allen - hebben nu alles wat hun hartje begeert. De tevredenheid in Nederland is al jaren heel groot. En toch zijn er onder ons meer mensen dan ooit die een burn-out krijgen of niet meer weten waartoe ze zullen leven. Eenzaamheid, psychische klachten en suïcidecijfers onder jongeren stijgen. De eisen aan mensen gesteld zijn hoog!

Jezus nodigt ons uit niet uitsluitend op dat paard van onze prestaties en belangen te wedden omdat we daar niet echt gelukkig van worden. Hij gunt ons rust in onze ziel en geborgenheid in het bestaan een open geest, gericht op saamhorigheid en het belang van allen. Die geest verbindt ons met elkaar en met God en zijn rijk van vreugde Zo valt er pas echt iets te vieren!

Jezhet boek Wijsheid dat de grenzen van de mens goed kent, zegt het zo: de mensen op aarde worden op het rechte spoor geleid en ontvangen onderricht over wat u, Heer, goed vindt. De wijsheid heeft hen gered! De schrijver weet dat we geluk en zin vinden in die levenshouding: bij te dragen aan Gods rijk van vrede.

Dat klinkt allemaal mooi, maar dat heeft ook een prijs. 'Wie niet zijn kruis opneemt en mij op mijn weg volgt', zegt Jezus kan mijn leerling niet zijn.' In het verleden zijn die woorden vaak misbruikt om mensen in pijn en verdriet aan hun lot over te laten, en er niets aan te hoeven doen!

Dat is ten diepste een onjoodse en een onchristelijke houding. Je kruis dragen betekent vooral je taak op je nemen, je opdracht als christen aanvaarden. Dat vraagt dat je je vaak ook iets moet ontzeggen ten dienste van een groter doel. En dat is soms niet gering.

Het betekent ook dat je op tegenstand kunt stuiten. Groten der aarde weten ervan: King, Mandela, Romero. En de verzetsstrijders in de oorlog wisten het ook, we horen er nu weer veel over.

Maar ook in het klein doet zich dat voor. Als we opkomen voor eerlijkheid en recht strijken we mensen soms tegen de haren in. Als we ons inzetten voor mensen die niet in tel zijn kan dat verzet oproepen.

Maar het is ook een bron van betekenis. Om verbondenheid en zegen die deze levenswijze teweegbrengt.

Om de vriendschap en vreugde die er uit voortkomt, om God zelf die in die weg met ons meegaat.

Of zoals het lied zingt:

Wie zijn leven niet wil geven, niet wil delen
met zovelen, met een ander, gaat verloren
Wie wil geven wat hij heeft, die zal leven,
opgegeten, die zal weten dat hij leeft.